

Expremiér Paroubek: Chtějí opravdu zničit stát?

- CZ24 News | 13. září 2022

ČESKO: Včerejší debata ministra financí Stanjury a bývalého guvernéra ČNB Rusnoka (za spíše pasivní účasti ekonoma Jana Švejnara) v ČT, byla věnována energetice, podporám vlády domácnostem i vůči podnikatelskému sektoru v důsledku vysokého růstu cen. Vysvědčení pro vládu, které vystavil průzkum veřejného mínění agentury Kantar CZ, je zdrcující. Stejně tak byly (pro ně) zdrcující odpovědi obou přítomných představitelů politického establishmentu, kteří se podíleli na vytvoření současné krize v zemi podstatnou měrou.

Ministr Stanjura se neustále bránil (a dařilo se mu to bezmála tři čtvrtě roku) jakýmkoliv zásahům do cenotvorby v oblasti základních potravin, plynu, elektrické energie, tepla a pohonných hmot.

Jako každý reprezentant své strany (ODS) vychází z bludné teze, že trh vše srovná. Možná, že tomu tak je v klidové situaci, ale rozhodně ne v době krize, na jejímž počátku se stále ještě nacházíme. No, a Jiří Rusnok, který proslul zvýšením základní bankovní sazby, za níž ČNB prodává úvěry komerčním bankám, na 7%, čímž vlastně znemožnil střednímu podnikatelskému stavu uvažovat o přijetí úvěru na podnikatelské záměry. Prostě, úvěry zdražily do té míry, že se investiční aktivita všech firem, které si nemohou dovolit přijmout financování v eurech (přesněji k přijetí úvěru v eurech), neboť nemají příjmy v eurech a nechtějí se vystavovat kurzovému riziku, vlastně zastavila.

Je to příklad kolosální neschopnosti snad srovnatelné jen s tím, že J. Rusnok jako guvernéř ČNB pokračoval v chybné politice Singerova vedení ČNB, které několik let udržovalo kurz koruny vůči euru v podhodnoceném poměru 1 : 27.

Díky těmto dvěma borcům, Singerovi na prvním místě a Rusnokovi na druhém místě, rotačky vytiskly více než dva biliony korun, které byly postupně směněny za eura. Od počátku jsem kritizoval tuto nesmyslnou operaci a být na místě Rusnoka a Singera, tak se někde schovám a nevystřikuju nos, jaká je to ostuda, kolik státu vyplácali úplně zbytečně peněz...

Ale teď už zpět k televiznímu vysílání. ČT zveřejnila především dva grafy se statistickými údaji.

Za prvé – o souhlasu občanů s kroky státu v energetické krizi

Za druhé – o postoji občanů k Rusku vzhledem k dodávce energií.

Jak jsem již naznačil výše v textu, grafy přinášejí čísla, která jsou přímo zdrcující pro vládu. V tom prvním průzkumu celkem 74% občanů nesouhlasí s kroky vlády v energetické krizi a jen 22% skalních příznivců vlády (já bych spíše řekl nemyslicích skalních příznivců) souhlasí s dosavadními kroky vlády.

Od počátku ruské invaze na Ukrajinu a ještě před ní, jsem doporučoval vládě provést některé kroky, na které snad dojde nyní, tedy s dlouhodobým zpožděním. S neustálými odklady, váháním, mlžením kolem parametrů, stovky firem malých, středních i velkých jsou ohroženy ve své existenci. Bude-li omezován provoz těchto firem, budou propouštěni lidé a bude vznikat obří armáda nezaměstnaných. Ještě horší bude, pokud firmy budou krachovat a živnostníci budou končit, protože prostě prohrají boj s náklady, které pro svou činnost potřebují.

Na druhém grafu se objevil – a opět je to zdrcující vizitka nečinnosti vlády – údaj o tom, kolik lidí by si přálo jednat o cenách energií (plynu i ropy) přímo s Ruskem. Tedy jít, jinak řečeno, maďarskou, Orbánovou cestou. Toto řešení by si přálo 49% respondentů. Naopak, 43% respondentů si myslí, že „Česko by se mělo odstříhnout od Ruska i za cenu zdražování nebo šetření“. Podle mého názoru je celá věc jasná. Respondenti, kteří odpovídají, se zčásti bojí projevit svůj názor, který by nutně byl považován, řekněme, za „protistátní“. Jinak řečeno, myslím si, že počet těch, kteří jsou pro přímá jednání s Ruskem, je i bez nich procentuálně ještě vyšší. A to vše v situaci, kdy šest měsíců probíhá ve vztahu k veřejnosti ohromné vymývání mozků ze strany většiny mainstreamových médií. Ta se, s jistou výjimkou MFD a Lidových novin, které umožňují zveřejňovat i poněkud odlišné názory, zabývají jen jednostrannými útoky na Rusko.

Ano, ruská invaze je agresí podle mezinárodního práva. Připomeňme si ale jen trochu, co jí předcházelo.

Rusové se z řady důvodů obávají, že by se zhoršila bezpečnostní situace Ruska poté, co by Ukrajina vstoupila do NATO. Duševní zrak Putinův a jeho okolí kreslí (a asi i oprávněně) americké základny na území Ukrajiny, v případě jejího vstupu do NATO, z nichž by mohly rakety s jadernými náložemi doletět na Moskvu a Petrohrad za několik málo minut. Nemluvě např. o možnosti odposlouchávat ze základen na ukrajinském území prakticky vše, co se špitne zejména v evropské části Ruska.

Něco podobného jsem ostatně viděl na Kubě, kde ze sovětských časů zbyla v Havaně obří věž, ze které Sověti monitorovali nejméně polovinu území Spojených států.

Upřímně, pokud je invaze Rusů agresí ve smyslu mezinárodního práva, je v rozporu s mezinárodním právem také vyhlášení sankcí hospodářského charakteru ze strany Západu vůči Rusku. Něco jiného by ovšem byly sankce, vyhlášené Radou bezpečnosti OSN. Ale k tomu pochopitelně nedošlo a dojít ani nemohlo.

Vláda je v kritické situaci. Proti její politice v energetické oblasti, která zejména způsobuje vysokou inflaci, se staví tři čtvrtiny občanů státu. A většina občanů státu si přeje jednat s Ruskem o dodávkách plynu a ropy do Česka à la Orbán.

Ale poslechněme si, jak na to reagovali oba dva „výteční“ finančníci (jen tak mimochodem J. Rusnok neměl před příchodem do vedení ČNB žádnou bankovní praxi, kromě toho, že byl superlobbistou penzijních fondů). Z. Stanjura, ministr financí za ODS, se nechal kromě jiného slyšet: „Když vás někdo mlátí po hlavě, tak není cesta s ním jednat, aby vás mlátil méně“. Ano, Putin možná mlátí po hlavě Zelenského, ale Česko, zaplatpánbůh, není ve válce s Ruskem. A Rusové v zásadě dosud plnili dohodnuté smluvní dodávky plynu a ropy. Pokud by je neplnili, nebyly by například dnes naplněny zásobníky plynu na našem území na více než 80%. A spotřeba plynu je u nás dosud na standardní úrovni, jako v předchozích letech.

V. Putin zatím projevoval smysl pro legalitu, když dodržoval smlouvy o dodávkách, ze kterých by mohl samozřejmě vystoupit. Nedělá to, zřejmě proto, že nechce zpochybnit budoucí vztahy s novými odběrateli, které „nasbíral“ v posledním půlroce v Indii, v Číně, v Latinské Americe, všude. Tedy s výjimkou cca 40 zemí Západu a jejich spojenců, které vůči Rusku vyhlásily a dodržují sankce.

A jak na to reagoval Rusnok? Ten se vyjádřil, že kdo nás „už jednou vyšachoval a pustil k vodě“, na toho nelze prý podle Rusnoka spoléhat. „Lepší je tu hrůzu přežít rychle, než mít nejistotu, jak dlouho bude trvat“. To jsou strašné bludy od člověka, který odešel do penze s královským důchodem a nebude se muset potýkat se starostmi obyčejných lidí, kteří budou muset přemýšlet, jak tu „hrůzu přežít“. Nevím, že by Putin někoho vyšachoval, zatím plyn a ropu dodává a i v době nejtemnější studené války někdejší Sovětský svaz tyto komodity dodával. Chce to méně lhát a více se držet faktů.

Prostě oba dva naši „superekonomové“ při hodnocení pro vládu strašlivého vysvědčení, které jim vystavil průzkum agentury Kantar CZ, úplně selhali. Nejen jako finanční odborníci, kterými rozhodně nejsou, ale i lidsky.

V každém případě volání po ukončení zbytečného konfliktu na Ukrajině, na jehož eskalaci se ve vleku amerických mentorů současná česká vláda podílí, nabude nyní na síle. Lidé po statistických shromážděních a po zveřejňování podobných průzkumů (byť poněkud cinknutých), budou chtít změnu.

Nikdo dosud neřekl, jaká bude cena zkapalněného plynu...

I kdybych chtěl uvěřit ujišťování ministra financí, že dodávkami plynu a jeho zásobami je vlastně zajištěna celá zimní topná sezóna, tak se musím ptát, jaká bude cena dodávaného plynu. Dnes je i cena dodávek ruského plynu, díky panice, která panuje na světových trzích, vyhnána zhruba na čtyřnásobek ceny, která byla placena Rusku před dvěma lety a v předchozích letech. Je tedy reálný předpoklad, že po ukončení války na Ukrajině může cena plynu a ropy opět postupně klesat. To je normální vývoj na světových komoditních trzích: růst i pokles. Jisté však je, že cena zkapalněného plynu, vyráběného z břidlic ve Spojených státech bude čtyřikrát až pětkrát vyšší než původní cena ruského plynu. A tahle cena amerického zkapalněného plynu se prostě nesníží. Nemůže, protože se odvíjí od vysokých nákladů na těžbu z břidlic a zpracování plynu. Plus ne zrovna ekologická doprava tankery do přístavů a přečerpání v terminálech do plynovodů.

Takže teď se hraje také o to, že i po skončení války a po odstranění ruské konkurence v dodávkách plynu nám zůstane jako dárek drahý zkapalněný plyn. A k tomu ještě obří zakázky zejména pro americké zbrojařské koncerny v řádech desítek miliard korun.

Ta naše nebohá republika bude opravdu muset mít široká záda, aby tyto hrůzy v rozpočtové oblasti, počínaje domácnostmi, firmami a konče státem, vůbec přežila....

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)